

СЪДЪРЖАНИЕ

Съобщения 2

Изкуство, думи... 7

Съобщения 10

Изкуство, думи... 12

Хроника 14

Хроника, 15
Международна дейност

Изкуство, думи... 16

Оформление:

Александър Стефанов

Фотограф:

Дени Кръстев

Редактор:

Марияна Аврамова

На корицата:

Йордан Парушев – „Илюзии“
от самостоятелна изложба

За контакти и реклама:

тел. 02) 944 4141

02) 943 4421

факс: 02) 946 0212

press@sbhart.com

ИнфоСБХ

ISSN 1310-9448

СБХ, 1504 София, ул. „Шипка“ 6

ДЕКЛАРАЦИЯ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ

Използваме прецедента с проекта за т.н. „Паметник на опълченеца“ пред Храм паметник „Александър Невски“, за да изразим мнение:

1. Мястото на паметника не е избрано удачно. Там се намират скулптурите на Любомир Далчев, неразривно свързани с тази част от центъра на София. Смятаме, че името на този български класик трябва да бъде уважавано и неговата памет да бъде съхранена именно в тази част на град София.

2. Тематичната задача граничи с абсурда. Репродуцира се в триизмерна форма живописен шедьовър на Ярослав Вешин, като в допълнение се прилагат релефи по негови произведения. Тази идея е без прецедент в световната културна история.

3. Паметникът е възложен без явен конкурс и за осъществяването му не се провежда публично обсъждане.

4. До консултация със специалисти – скулптори се достига при свършен факт, когато е невъзможно да се коригира проекта. Въпреки това възраженията на консултантите не са взети предвид.

5. Принципните протести на Съюза на българските художници до различни институции останаха без реакция и отговор.

Отбелязваме, че е крайно рисковано системата от инициативни комитети, предлагаща разни паметници и монументи, да се провежда без регламент и без да се спазват нормалните професионални отношения.

Изказваме уважението си към родолюбивите начинания от този тип, но те се профанизират от аматьорски проведената процедура.

Настояваме паметникът да не бъде монтиран на избраното място, тъй като ще наруши драстично архитектурната среда, а с художествените си недоразумения ще влезе в дисонанс с всякаква естетика.

По-малко ще загубим, ако сега, макар и със закъснение проведем дискусиата, която пренебрегнахме, от колкото, ако се нарушат някои архитектурно-естетически правила.

Изправени сме пред риска да създадем едно „бронзово недомислие“, което ще подложи на съмнение благородните намерения на неговите инициатори и ще влезе в противоречие с цялостната ни културна атмосфера.

На заседание УС на СБХ реши:

Да определи такси за сканиране на изображения и фотонегативи във фотоархива и библиотеката:

за външни лица: – 10 лв. за кадър

за членове на СБХ (в зависимост от размера): – до размер А4 – 2 лв.

– над размер А4 – 5 лв.

Сканирането се извършва върху цифров носител на клиента.

Таксата се заплаща в касата на СБХ, Шипка 6, ет. 4

КОНКУРСНА ПРОГРАМА

за изграждане на паметник на генерал-лейтенант Иван Колев и загиналите в боевете за освобождението на Добруджа през 1916 година

1. Обявители: Общински съвет град Добрич, Община град Добрич, Сдружение „Изграждане в град Добрич на паметник на генерал Иван Колев и загиналите за освобождението на Добруджа през 1916 година“, СБХ, САБ, Камара на архитектите в България, Министерство на отбраната, Регионален исторически музей

2. Вид на конкурса – Национален

3. Краен срок – 01.10.2008 година (сряда) до 17.00 часа

Начин на подаване и изпращане на проектите на посочения адрес:

Художествена галерия – Добрич.

За конкурса за паметник на ген. Иван Колев, 9300 Добрич, ул. България № 14

Проектът и съпътстващата документация се поднасят лично от автора на същия адрес в рамките на работното време на Художествената галерия от 9.00 – 12.30 ч. и от 13.30 – 18.00 ч.; от понеделник до петък

4. Обхват

Пространството по ул. „България“, по осигурена скица – виза от Община град Добрич, която може да се намери в Художествената Галерия на адрес: улица „България“ 14 или тел. 058 – 60 22 15

5. Цел: Паметникът да увековечи делото на генерал-лейтенант Иван Колев - прославен предводител на българската кавалерия.

Да бъде символ на дължимата почит и преклонение: – пред подвига на водената от генерала Първа конна дивизия, дала решаващ принос за освобождяването на Добруджа през 1916 г.; – пред героизма и саможертвата на загиналите в Добричката епопея български воители 5-7.IX.1916 г.

6. Задача

Да се постави акцент върху личността на ген. Колев с годините 1863–1917, датите и местата, където конната дивизия води боеве с противника. Паметникът трябва да бъде съобразен с мащаба на предвиденото пространство при запазване на едроразмерната дървесна растителност.

7. Условия и ограничителни

7.1. Обектът да се разположи в обхвата, посочен в скицата-виза.

7.2. Решението да се съобрази с околната градоустройствена среда и обстоятелството, че мястото за изграждане на монумента е ситуирано в културно-административния център на Добрич.

8. Участници

8.1. В конкурса могат да участват художници и архитекти членове на Съюза на българските художници и Камарата на архитектите в България.

8.2. Не могат да участват съставителите на заданието за проектиране и конкурсната програма, както и членовете на техническата комисия, журито и привлечените от тях експерти.

8.3. Конкурсът се счита за проведен при представянето на най-малко 3 (три) проекта.

9. Съдържание на материалите

Участниците в конкурса задължително следва да представят следните материали:

9.1. Основен ситуационен план на паметника и пространството около него в М 1:500.

9.2. Дигитален монтаж на паметника в конкретната среда – визуализация.

9.3. Макет на архитектурно-скулптурното решение на паметника в М 1:100.

9.4. Макет на паметника с височина до 80 см, в гипс.

9.5. Детайл от акцента до 40 см в гипс.

9.6. Графичен и пластичен вариант на шрифта, който автора предлага за текстовите детайли.

9.7. Обяснителна записка за работата, видът и качеството на материалите (състав на метала или отливката, местопроизход и вида на камъка, който се предлага, както и материалите за настилки и облицовки), придружена с предварителна подробна количествена и стойностна сметка на целия проект, не повече от 3 страници с формат А4, с ориентировъчни разчети общо и поотделно на:

9.7.1. Паметника

9.7.2. Реконструкция на пространството

9.7.3. Детайлен начин на представяне

Материалите трябва да се представят във формат А-0 на PVC фолио.

10. Срокове

10.1. Подаване на материалите за публикуване в един национален и един местен ежедневник за обявяване на конкурса – 10 дни след подготовката и приемането им от Управителния съвет на Сдружението.

10.2. Регистрация на участниците и получаване на материалите - до един месец след обявяването в национален и местен ежедневник.

10.3. Представяне на проектите – най-късно до 18.00 часа в работния ден след изтичането на 3 месечния срок след обявяване на конкурса.

10.4. Журиране и обявяване на резултатите – 1 месец след предаване на конкурсните проекти.

Резултатите следва да бъдат утвърдени със заповед на кмета на Община град Добрич.

10.5. Организиране на изложба в Художествена галерия - Добрич.

11. Финансиране и награди

11.1. На победителя в конкурса ще бъде възложено изпълнението на проекта.

11.2. Журито обявява 3 (три) награди:

I награда – 1500 лева; II награда – 1000 лева; III награда – 500 лева

11.3. Премираните проекти стават притежание на Община град Добрич при запазване на авторските права.

12. Жури: – представители на обявителите – нечетен състав.

13. Състав на техническата комисията за допускане до конкурса – 3 члена: – представител на дирекция „Архитектура, градоустройство и строителен контрол“ при Община град Добрич; – член на УС на Сдружението; – нотариус

14. Регистрация на участниците

Изходни данни и материали

На участниците в конкурса ще бъдат предоставени следните данни и материали:

Задание за проектиране – Историческа част – Брошура „Паметникът на генерал Иван Колев неизпълнен дълг на поколенията“ с текстове на Р. Симеонов за ген. Колев, дати и места на сраженията на конната дивизия, снимки на ген. Колев;

– Скица – виза – с нанесен подземен кадастър;

– Ситуация на терена (Кадастрална основа) М 1:100

Конкурсните материали се получават от ХГ-Добрич или в деловодството на СБХ, гр. София, ул. „Шипка“ 6. Текуща информация или въпроси за конкурса можете да получите на интернет страниците на Художествена галерия град Добрич (www.dobrichgallery.org) и на Съюза на българските художници (www.sbhart.com).

СТАТУТ НА ТРЕТОТО БИЕНАЛЕ НА МАЛКИТЕ ФОРМИ В ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО - ПЛЕВЕН 2008 г.

Биеналето на малките форми в изобразителното изкуство -Плевен 2008 г. се организира от Община Плевен, ХГ „Илия Бешков“, СБХ и е под патронажа на кмета на град Плевен.

I. ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ: Биеналето е форум за представяне на съвременните тенденции и постижения в областта на малките форми в изобразителното изкуство.

Стимулира творческите изяви и контакти на българските художници.

II. ВРЕМЕ И МЯСТО: Третото биенале на малките форми в изобразителното изкуство - Плевен 2008 г. се открива на 30 октомври (четвъртък) 2008 г. от 17,00 ч. В Художествена галерия „Илия Бешков“, Плевен и продължава до 30.12.2008 г.

Срока за получаване на творбите: 15 – 20 септември (понеделник – събота) 2008 г. - ХГ „Ил. Бешков“ – Плевен; 15 – 19 септември 2008 г. – СБХ - София, ул. Шипка 6.

Адрес : ТРЕТО БИЕНАЛЕ НА МАЛКИТЕ ФОРМИ В ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО

5800 ПЛЕВЕН, БЪЛГАРИЯ,

ХГ „ИЛИЯ БЕШКОВ“, БУЛ. „СКОБЕЛЕВ“ 1

уредници: 064/ 80 20 47; e-mail: hgib@mail.bg;

<http://www.plevengallery.hit.bg>

III. УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ:

Не се плаща такса за участие. Всеки художник може да изпрати максимум:

а) живопис – до три творби с максимален размер на една от страните (без външна рамка) – 60 см;

б) графика – до три творби с максимален размер на една от страните 30 см. Графичните творби да се изпращат без рамка и стъкло, а в тубус, на който да пише „печатни материали“;

в) скулптура – до три творби с максимален размер на една от страните 60 см., без да се включва размера на принадлежащия постамент;

г) творбите предложени от участниците да са създадени през последните 2 години, и да са собственост на автора. Етикетите на творбите трябва да се залепят на обратната страна на творбите, и да се попълват с печатни букви на български език. Във формуляра за участие авторът дава съгласие творбите му да бъдат откупени като сам определя цената в български лева или евро. Подписването на формуляра означава съгласие с регламента на биеналето. Неприетите творби могат да се получат, най-късно до 15 дни след закриване на биеналето. Разходите по транспортиране на творбите до град Плевен са за сметка на автора. Творбите трябва да са придружени с пощенски талони на стойност, гарантираща разходите по тяхното връщане. За щети нанесени по време на транспортирането на творбите организаторите не носят отговорност. При желание участниците сами застраховат творбите си. Организаторите не поемат разходите за застраховка на творбите. Всеки участник получава безплатен каталог.

IV. ЖУРИ. Творбите се журират от селекционно жури, което се назначава от кмета на Община Плевен и включва представители на СБХ и Община Плевен.

V. НАГРАДИ. Журито на Четвъртото биенале на малките форми, Плевен 2008 присъжда следните награди:

Голяма награда на СБХ – 1200,00 лв.;

Награда на МФ „Св.Св.Кирил и Методий“ – 1000,00 лв.;

Награда на Община Плевен – 800,00 лв.;

Четири равностойни награди по – 600,00 лв.

Предвидените равностойни награди се разпределят в основните раздели на биеналето – живопис, графика, скулптура и млад автор (до 30 години).;

Двадесет почетни дипломи за участие.

Авторите спечелили награди оставят една от участващите творби за фонда на биеналето. Носителят на голямата награда ще бъде поканен да направи самостоятелна изложба на следващото биенале.

VII. ДРУГИ

Условията за участие и информация по организацията и наградните творби могат да бъдат получени в <http://www.plevengallery.hit.bg>. Формулярите за участие се получават от СБХ – София, „Шипка“ 6 - Марта Игнатова, ХГ „Илия Бешков“, Плевен, Художествените галерии и представителствата на СБХ в страната. Същите трябва да се попълват четливо, с печатни букви, на български език. В случай, че творбите се върнат на организатора поради неточен адрес и не бъдат потърсени от автора след една година, организаторите ще считат, че участниците се отказват от собствеността си върху тях.

Организаторите си запазват правото да фотографират или публикуват фотографии на творбите за нуждите на биеналето, каталози и медийна реклама.

При желание авторите биха могли да направят дарение за биеналето. Творбите постъпват в колекцията на фонда на галерията, от който се организират изложби в страната и чужбина.

СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИТЕ ХУДОЖНИЦИ, ул.„Шипка“ 6. Изложбен план, месец септември 2008 година

**Юбилейна ретроспективна изложба Найдено Петков,
ет. 1, 5. IX–28. IX – откриване 18 ч.**

**Изложба - Новица Трайковски (Македония),
ет. 2, 9. IX–24. IX – откриване 18 ч.**

**Изложба Васил Крапчански,
ет. 4, 10. IX–28. IX – откриване 18 ч.**

**„Гирлянди от хора“ изложба Лиляна Дичева,
ет. 3, 12. IX–28. IX – откриване 18 ч.**

**Изложба Любен Диманов – живопис, графика, рисунки;
изложбена зала „Райко Алексиев“, откриване 17. IX., 18 ч.**

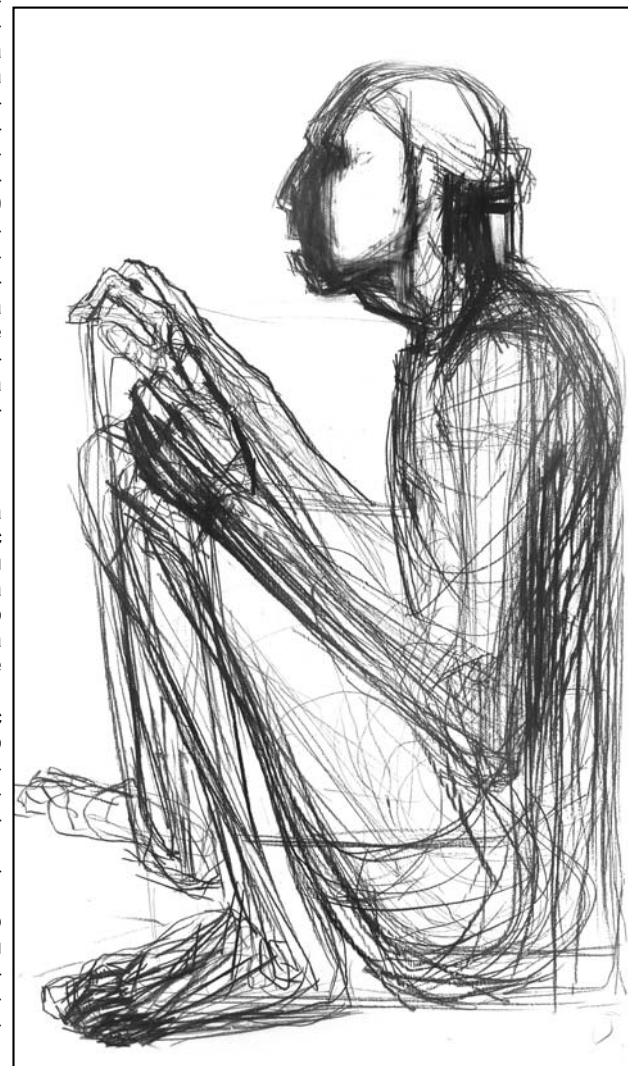
**Изложба на Кирил Харалампиев – живопис,
Галерия София-Прес – откриване 17. IX., 18 ч.**

Годишна изложба на секция скулптура „Рисунка и малка пластика“,

11.06 – 29.06.2008, Шипка 6, ет. 3

През месец юни в Националния изложбен център се откри поредната традиционна изложба „Малка пластика и рисунка“. В нея бяха представени 60 скулптури на 39 автори, 101 рисунки на 52 автори и 7 проекта със 100 плакета от 30 автори. Изложбата включи художници с различни специалности, работещи в областта на скулптурата, малките форми и рисунката. Използваните материали са бронз, камък, стъкло, чугун, молив, креда, въглен, сангин, пастел, акварел, гваш, темпера и други. Представените творби са в различна стилистика, с индивидуални пластични търсения, характерни за съвременното българско изкуство. Всичко това дава богатство и разнообразие на изложбата.

В изложбата наред с утвърдени автори като Елена Панайотова, Десислава Денева, Иван Стратиев, Деля Чаушева, Ивайло Мирчев, Никола Диков, Борислав и Румяна Русинови, Богомил Николов, Мария Гергова и Димитър Сотиров се представиха и много млади творци, между които Здравко Здравков, Анна Подекова, Антония Ангелова и др.

Антония Ангелова

Йордан Парушев – „Видимо-невидимо“

Изложбена зала „Райко Алексиев“.
30 творби на Йордан Парушев, юни 2008

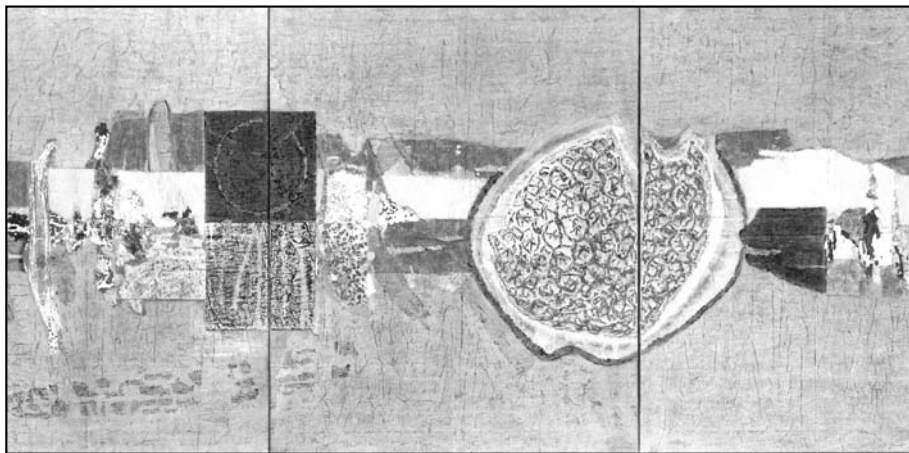
Творбите на Йордан Парушев със своята сетивност ни изкушават да ги докоснем като материя. Изложбата му „Видимо – Невидимо“ се характеризираше с органично и цялостно въздействие. Както в малките, така и в големите формати се преплитат различни състояния и смисъл.

Естетските му колажи, уникални и самостоятелни, с вплетени едни в други пространствени форми ни предизвикват към сетивен контакт. Те събуждат нашето желание за физическо и смислово единодействие със символиката и философията им.

Хартията – един обикновен материал със своята крехкост и нетрайност изгражда тези произведения. Художникът търпеливо я подрежда, напластява и формира като материя. Той прави възможно превръщането на едно вещество в друго - в картинни пространства, в пластики, в релефи. Това което ни пленява в тях е не само усещането за различната материя, за нейната гладкост или грапавост, прозирност или плътност, тежест или лекота, но и естественото съотношение между линии и форми, обеми и плоскости, силата на цветовете един към друг, нежните хармонии и оттенъци, сложните ударения, отнетата или добавена мощ, за да се постигне онова усещане за единение, което не може да бъде предварително пресметнато, премислено, а се формира и израства в процеса на създаване. В този процес са вплетени и енергиите и знанията на твореца за миналото и настоящето, за вярата и всемира, за човешката природа.

Под повърхността на видимо спокойните, в своята хармония, творби се разкриват различни по значимост пластове на внушения със силата на послания – послания отправени към нашата чувствителност, въображение и ум.

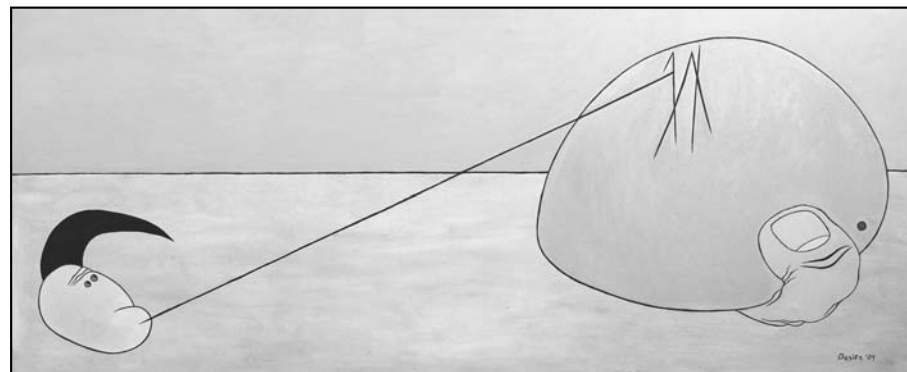
Аделина ФИЛЕВА

Йордан Парушев – „Светлина и мрак“

„Близка дистанция“

Национален център за съвременно изкуство, „Шипка“ 6, ет. 1 и 2

Злати Димов – „Малката градинка“

„Близка дистанция“ е заглавието на Националната годишна изложба на секция „Живопис“, СБХ. В нея взеха участие над 100 български живописци, между които Десислава Денева, Дора Кънчева, Димитър Грозданов, Йордан Спиров, Елена Панайотова, Ива Владимирова, Илиян Лалев, Любен Генов, Румен Лаптев, Донка Павлова, Симеон Стоилов, Ивайло Попов, Димитър Труканов, Деля Чаушева, Димитър Яранов, Ива Яранова, Венцислав Занков, Иво Бистрички; Цветан Стоянов, Светлозара Александрова, Пенка Минчева, Мария Райчева, Нина Русева, Михаела Власева, Мария Чакърва и др.

Изложбата бе съставена от живописни творби и от произведения на новите медии.

Тематичната насоченост е подсказана със заглавието и търси характерни белези на съвременното - ускорена и агресивна натрапчивост на посланията, „лечеливши“ визуални кодове и обозначения в конкуренцията на образи, смисли и значения в информационната среда. Темата може да бъде разбрана изключително широко в диапазона от социални отнoшения, търсеци близка дистанция с действителността, до философско-екзистенциални разпознавания и сближавания с вътрешна реалност, с Азът, погледнат отблизо. Възможно е да бъде видяна и предложена друга, утопична или бленувана реалност, като по-близка и по-съществена от т.н. обективна действителност. „Близка дистанция“ е смислов ключ и за зрителя, който може да потърси и познае от предложените му артистични послания онова, което стои най-близо в неговата лична дистанция.

„Фолклорити“ Валентин Дончевски,

10-24.06.2008, „Шипка“ 6, ет. 4

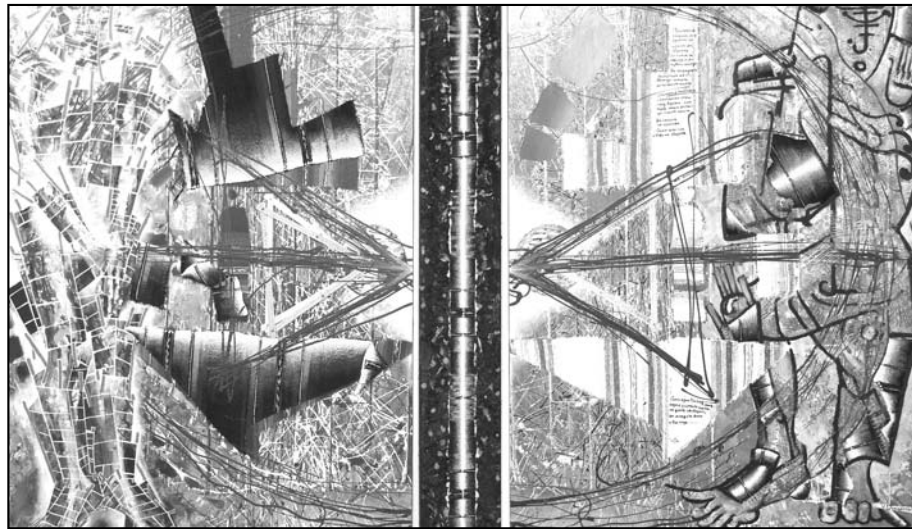
Юбилейната изложба на Валентин Дончевски утвърждава резултата на един отдаден, вътрешно съсредоточен, психично и духовно екзалтиран творчески живот.

Художник, който рано заяви и изведе своя оригинален, истински самобитен, емоционално и духовно озарен, пластично-поетичен свят. Свят, който събира и изразява в своята еkleктична многоликост, стилистични белези, знаци и артикулации от експресионизъм, сюрреализъм, наивизъм, магически реализъм, неомитологизъм.

От определящо значение за формирането на автора, е духовното любопитство и ранното докосване до ученията на Рудолф Щайнер и Петър Дънов. Това активно, екзалтирано откриване към трансреалното, магичното, езотеричното, потърси своите очертания през емоционалната и духовна сила на пластични и семантични кодове - извиращи от дълбините на родовата памет, традицията на фолклора, езическата обредност, символиката на ранното християнство и средновековен мистицизъм.

В пластическия космос на художника – черги, плетове и дувари, гърнета и кратунки, шевици, великденски яйца, лица – маски, обкови и ореоли взривяват своята конкретност, излизат от определеността на своето историческо битие, за да преодолеят границите на линейното време и постигнат онзи миг Вечност, в който минало и бъдеще, начало и край, се завъртат в безкрая на Голямото Митологично Време. Художникът се изправя пред чудото на Сътворението, пред неговите тайни и необяснимост, със суверенния страх на езичника, с транс на шамана, с духовната откритост и упование на християнина. Изправя се на прага на реалността и неговото екзалтирано въображение ражда фантазни, свърхреални образи, обвити в искряща светлина – илюзорни и бленувани. Дончевски ни превежда през многомерността на своите пластически пространства, води ни по закрити, мистични мостове към една духовна вселена.

Смесването на времена и пространства, подобно космогонията на Шагал и Казаков, парадоксалното събиране на елементи от различен логически порядък, натрупването на знаци и символи от различни епохи и култури, оплитат сложна пластическа и смислова канава, в която търсещото съзнание открива своите духовни и културни проекции. Валентин Дончевски създава експресивна, енергетична, витална живопис. Цветни и бели сияния обвиват фигури, заливат пространства. Нажежени светлинни магистрали разсичат картината, свързват и разделят светове. Цветът е изведен от своята живописно-колористична стойност и търси феномена на своя духовен абсолют. Безтегловността, дематериализирането, фрагментирането и наслагването на пространства, енергийното уплътняване, цветните експлозии, атомизирането до субстанциално единство – търсят непосилният хори-

Валентин Дончевски, детайл

зонт на мистична отвъдност и духовно измерение. Сблъсъкът между профанно – свещено, известно – неизвестно, реално – абсурдно, тукашно – отвъдно, намира своите пластически решения през опозициите: хроматично – ахроматично; пластично – декоративно, активно – пасивно, плътно – прозрачно.

Поемаш сила от корените, Дончевски съпреживяно носи културата на една духовна традиция, търси упование и вдъхновение от големи имена за българското изкуство, като Иван Милев, Николай Райнов или Димитър Казаков – така съдбовно свързали живота си с тази култура.

Патосът на тази теза намерих в реплика на големия български художник Димитър Казаков-Нерон: „...Какво трябва да дам на Европейския дом? – само и единствено онова, с което мога да спасявам Америка – уникалната си даденост на рядък за света човек; силата и чистотата на емоциите си; културата на сърцето и готовността на ръцете да се подчиняват на подсъзнателната верига в лабиринта на генетичното ми Аз – на границата на Европа и Азия, всред Гърция и Рим, под нозете ми в археология; ясновидствата ми от пратците като нежност на духа и силата на слънчевите ми енергии в тялото...“

Станислав ПАМУКЧИЕВ

Вълко Гайдаров – живопис,

26.06 – 10.07.2008, „Шипка“ 6, ет. 4

Солянският живописец отново ни гостува със своя изложба след десет години. Поетичен майстор на родопския пейзаж, вещ познавач на Орфеевата гора и на състоянията на нейната природа. Творческият акт за автора е превод на психологически стойности в пластични измерения. Природният мотив е повод за интимно съпреживяване, експресивно отразено върху платното. Живият ритъм на природата е предаден с чар и личен поглед.

Вълко Гайдаров, детайл

ПРОФ. ДИМИТЪР АРНАУДОВ (1933-1989) - 75 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ХУДОЖНИКА

Изложбата на Димитър Арнаудов по случай 75 годишнината от неговото рождение, в Националната художествена галерия (юни - юли 2008 г.), има ретроспективен характер. Тя е шеста по ред изложба на художника. Първата и единствената приживе самостоятелна изложба, художникът организира през 1973 г. по случай своята 40 годишнина. Инициативата за останалите (вече възпоменателни), във връзка с шейсетата и седемдесетата годишнини (1994 г., 2003 г.), и за тази през 2007 г., идва последователно от семейството, ХГ - Добрич, СБХ и Художествената гимназия.

Димитър Арнаудов даде богатата си култура, знанията си и любовта към рисуването на много поколения – ученици в Художествената гимназия и студенти по архитектура във ВИАС. Той създаде голям художествен архив рисунки, живопис, стихове, дневници и записани мисли, които очертават неговата творческа индивидуалност и душевност.

Изложбата в Националната художествена галерия е най-мощната изява досега, свързана с творчеството на Димитър Арнаудов. В нея за първи път са представени ранни творби – живопис и рисунки от времето преди постъпването в Художествената академия през 1951 г. при проф. Ненко Балкански. Освен десетте живописни платна и трите рисунки, собственост на НХГ, в експозицията са включени произведения от СГХГ и художествените галерии във Велико Търново, Добрич, Пазарджик и Силистра. Голям дял в изложбата са творбите от ателието на художника. Сред тях по-значими са акварелите и рисунките с туш от циклите „Тунис“ (1976), „Грузия“, (1978) и „Шутгард“, (1979), в които Димитър Арнаудов отразява преките си впечатления от видяното и преживяното по време на своите пътувания. Създаването на голям брой рисунки, в основата на които е натурата и преработването на нейната обективност, е съществен момент в творческия подход на художника. В тях личи сложната, многопластова последователност от мисли и търсенето на най-верния път до завършения обобщен живописен образ. Изящен рисувач, той предпочита работата с туш и акварела.

Акцент в изложбата, освен рисунката е и пластическото мислене на Димитър Арнаудов като живописец. През 60-те години той създава сам сложната за себе си ситуация на различен от общоприетия пластичен възглед. Още тогава той тръгва по пътя на преодоляване на реализма и академизма и на търсенето на нови изразни средства. Стилът му от този период е обвързан с хармонична многоцветност, плоскостност на формите и пространствата, и геометричност. Извор за новаторската посока е и творчеството на импресионисти, постимпресионисти и експресионисти, и по-специално Клод Моне, Анри Русо и Пол Клее. През 60-те и 70-те години той прилага дръзки за времето ефекти като използването на платна от зебло, издраскването на живописната повърхност с дръжката на четката, механичният натиск за промяна на тъканната структура на платното, пълнителите за постигане на пластично въздействие. Гърбовете на грубите платна в повечето случаи са прикрити от второ платно, за да не се излага на показ характера на материала.

Синтезирането на формата води до извеждане на преден план на характера на изобразявания обект. Постигнатото по пътя на обобщението е етап за предзнакови решения. Димитър Арнаудов не стига до степента на обобщение на знака за да не разруши изцяло характера на детайла. Той се движи по „острието на бръснача“, на границата на образно-

то и на рационално-конструктивното. Винаги интелигентно, задълбочено и с разбиране за хармония. Хармония в композицията, детайла и най-вече в колорита.

Преподавателската работа на доцент, а след това и на професор по рисуване в Архитектурния факултет на Висшия институт по архитектура и строителство, оказва влияние върху творческия метод на художника. За предварителен поглед върху живописните си платна, той обикновено създава схематични графични и цветни идейни проекти на композициите. Рационалното зърно на художествения изказ, без което живописните творби не биха станали такива, каквито са – с обобщени форми, хармонично разпределени детайли и характерен колорит, се крие в прецизното предварително разработване от най-дребните детайли до цялостния облик на картината.

Социалната тема, която вълнува Димитър Арнаудов през десетилетията е развита през 70-те г. в неговото творчество чрез портрети на работници, през 80-те г. като празен интериор („Бюрокрация“, 1985), или лишен от сетива съвременник (1981). Последната му творба „Паметници“ (края на 1988 – началото на 1989 г.), която сега за първи път се показва в изложба, е също на социална тематика. С изобразяването на падащи скулптурни бюстове, представени в драматична огнено-черна тоналност, тя представлява кулминация на критичност и отразява не само състоянието на обществото, но и неговата душевност в онзи момент.

Благовеста ИВАНОВА

Димитър Арнаудов – „Паметници“

На 19 юни в зала „Параклиса“ на Националната художествена галерия се откри самостоятелната изложба „Любителска авиация – тормоз за чужденци“ на художника **Красимир Добрев**. Този път той е „провокиран“ от връзката и паралелното използване на образа и словото в една съвременна творба като средство за комуникация, а темата за изучаването на чужди езици, чрез взаимодопълването на двата компонента, доразвива на различни нива идеята за ограниченията, които човек сам си налага в общуването. В стилистика, базирана на визуални модели от времето на комикса до съвременната компютърна анимация, композициите на Красимир Добрев са предназначени по-скоро да поставят въпроси, отколкото да търсят или дават отговори. Обединяването на слово и образ и тяхното паралелно „съвместно съществуване“ набелязват кардинални проблеми – как и доколко те са универсално и достъпно средство за комуникация в съвременния свят. На какви нива абстрактното-рационално мислене създава трайни и общовалидни модели за всички?

Александрина Игнатова и нейните колеги Диана Йорданова, Дона Неделчева, Лора Маркова, Николай Караманов, Петко Йорданов, Таня Стоилова и Ташко Попов гостуват с изложба на Бургаската художествена галерия „Петко Задгорски“ от 19 юни.

От 9 до 15 юни се състоя второто издание на пленера Вода, Хартия, Цветя в с. Дълбок дол (Троянско). Тази среща се опита да продължи идеята за събиране на автори вдъхновени от нетрадиционните техники, включващи работа с вода, хартия и цветя и материали техни производни. Участниците не се ограничиха до тясната си специализация, а интерпретираха в нови насоки. Сред тях бяха: **Страхил Ненов, Вера Пенева, Мария Василева, Росица Милadinova** и много художници от Троян. Начинанието бе с благотворителна цел, събраните средства се дариха на Центъра

за социална рехабилитация и интеграция на деца с увреждания.

Под наслов **КЕРАМИЧНА ЖИВОПИС, НАЦИОНАЛНАТА ХУДОЖЕСТВЕНА ГАЛЕРИЯ** съвместно с **ХУДОЖЕСТВЕНАТА ГАЛЕРИЯ в ЛОВЕЧ** представят **Димитър Казаков-Нерон**. Известен най-вече като живописец, график, акварелист и майстор на дървопластиката и скулптурата, авторът е принуден да изостави маслените бои, заради проблеми със здравето. Настоящата изложба съдържа 85 керамични пана на Казаков правени през лятото на 1988 година в предприятието „Троянска керамика“, гр. Троян, дарени през следващата година на гр. Ловеч. Сега уникалните керамични пана гостуват за първи път на НХГ и на софийската публика.

С изложбата „**Светлината**“ ямболската група на художниците отпразнува празника на град Ямбол в Ямболската художествена галерия „Жорж Папазов“.

От 3 до 17 юни в галерия Арт клуб Стамен Григоров бе открита изложба на **Мая Горова и Богомил Живков**.

Изложбата „Учителите“ в НГЧИ събра творби от сбирките на **Дарение – колекция Светлин Русев – Плевен и Ателие колекция Светлин Русев** – по случай юбилея на академик. Творби на най-изтъкнатите български класици, творби на автора и работи на чужди майстори изпълниха пространството на последния етаж на галерията и поразиха зрителите с високото си художествено майсторство.

От 25 юни до 23 юли в галерия „Бургас“, в едноименния град, бе представена изложба – графика на **Димитър Полгеоргиев** и **Николай Стайковски**.

Между 4 и 30 юни, **Красимир Терзиев** представи в Галерия СИБАНК „Липсващите сцени“ – дългосрочен проект, който ху-

дожникът започна през изминалата година. Сега в галерия СИБАНК той изложи 10 нови работи в различни формати с акрилна техника върху платно. Липсващите сцени са от известни филми, от новините, обикновени градски сюжети, от Гугъл и др.

Авторът е събрал всички римейки на култовия „Кинг Конг“ в една сцена. В повечето платна е преобърнал тотално стандартната перспектива на картината и е постигнал уникално репортажно въздействие. Основна тема в изкуството на Красимир Терзиев в последните години е киното – като процес, като визия и съдържание.

Четвърти Европейски Фотоконкурс EBT - 2008

Конкурсът цели да подбере 13 изображения, които ще оформят EBT – календара за 2009 година. EBT – Ente Bilaterale del Turismo – the Bilateral Tourism Board – за Венеция работи в областта на мениджмънта, обучението, поддръжката, развитието и разрастването на културния туризъм.

От 1999 EBT публикува ограничен брой авторски календари, които стават класика. Докато първите календари са с изображения на утвърдени фотографии, последващите се основаваха на любители фотографии. Изображенията са избрани, чрез конкурс, който последната година стартира на Европейско ниво.

Настоящата тема е „Дневникът – образи, идващи след магични моменти“. Във времето, в което нищо не може да ни изненада, тази тема е предизвикателство по посока на: философията и научаването ни на това как отново да се впечатляваме. Ако поглеждеме с любовитство около нас – вероятно е единственият начин да се появят отново магичните моменти, като: случайни среци и ситуации.

Това е Дневник от образи, носещ чувство за красота и удоволствие от разпознаване на красотата в хората, природата и културата около нас. Истината за живите същества и предметите лежи във възхитеното око на отворената душа, впечатлението, от тях нараства от мисловните и емоционални вкусове.

Състезанието е отворено за всички възрастови групи, в цяла Европа.

Награди: 1-ва награда – тридневен престой в Монако и Гранд Канал Хотел – Венеция; 2-ра награда – две нощувки в Монако и Гранд Канал Хотел – Венеция, 3-та награда 400 euro.

Информация за състезанието и формуляри за кандидатстване ще намерите на www.ebt.ve.it; за повече информация пишете на: concorsoebt@penso.us

Краен срок за изпращане на фотографии:

12 октомври 2008;

заседание на журито до 20 октомври 2008;

оповестяване на резултатите на авторите до 15 ноември 2008;

церемония по награждаване 16 декември 2008-07-02

Изложба „Сезони“ на Бисера Вълева

Галерия София-Прес, 10.06 -10.07.2008 г.

„Изложбата се състои от маслени живописни платна и голямоформатни рисунки. Годишните времена са представени като пейзажи или, по-скоро, като детайли от пейзажи, като close-up части от очаквания, надежди, емоции.

В този близък план лятото е пясъчен замък. То е ивицата между сушата и водата, която изсъхва и отново става мокра, по която стъпките са ясни до следващата вълна, а отраженията са цветни и материални и единствено важни до следващия залез (маслени работи). Лятото се събира в една зелена ябълка в ръката на момче (голямоформатна рисунка). Есента е цветна и последна преди обобщението на зимата. Това са късните „висящи градини“ на опустяващи паркове и на „есенни спомени“ от отминали пътувания – измислени пътни бележки, капани за спомени (маслени работи). Тя е свита котка в краката на жена, на сънуваща жена, на нарове, на безвремие (голямоформатна рисунка).

Зимата запечатва, доизмисля и обезсърчава висящите градини, царевичните полета, а може би повтаря и разкроява миналото и очакванията, като екзотичен плод в късен следобед, отразяващ се в гърба на момиче (голямоформатна рисунка).

А пролетта... тя е течащите води – зелени, прозрачни, капещи...Тя е очакването и за нея няма рисунка, защото материализирането на очакването създава реализация, но разрушава емоцията...”

НОВАТА МАРГИНАЛНОСТ

Червената къща, 19-29 февруари 2008, изложба „Не се обръщай с гняв назад – лични измерения и проблеми на времето“; Червената къща, 11-23 март 2008, изложба „No Place Lake Home/ No Home Lake Place. Сантиментално и носталгично изкуство“; галерия „Пластилин“, 20-30 април 2008, изложба „Сън за щастие“; клуб „Дупката“ – бул. „Витоша“, „SOF_NY_LON. Art in the nylon era“, звуков и визуален перформанс, 24 май 2008, 20 часа.

Общото за изброените четири селекции е че са част от програмата „Дебюти в областта на съвременното изкуство“, че почти всички участници в тях са автори на възраст под 30 години и не на последно място, че проектите са курирани от Йово Панчев – основател на Студио Даухаус – платформа за независима култура и съвременно изкуство. Странно е, че подобно концентрирано случване в областта на визуалните изкуства не бе забелязано експертно в необходимата степен. От друга страна, ако се вгледаме в ситуацията, по-скоро няма нищо странно, тъй като в меланхоличното ни време (след карнавалната култура на ранната демокрация) има натрупана достатъчно севивна умора и това е първата причина за безразличие. Втората причина е, че проектите са подривни, иронични и „несериозни“ до степен, оперативната критика (остана ли такава?) да е неспособна да ги разпознае за коментар. Участниците са: с пъстър състав – между тях има представители на повечето изкуства, от дипломирани в Европа до маргиналии и фантазори; също така програмите, както става ясно от заглавията, са до голяма степен не-четивни за хора, които гледат сериозно на българското изкуство и българския контекст. Трето, артистите, участващи в проектите са по-скоро глобалисти, отколкото свързани с регионалната среда (както хронология става дума за трето поколение след неоконцептуалистите). Така че, общо взето, това е един номадски „Даухаус“, който се оказва „трудно четен“ от това, което се нарича по наследство „наша художествена сцена“.

Тъй като читателите на уважавания бюлетин „Инфо СБХ“ са от всички възможни поколения, тук е необходимо да се кажат няколко думи за Студио Даухаус (2005-2007, съществувало като пространство в сграда на бивша фабрика в кв. Павлово, София) и неговия създател. Моделът е взет от най-съвременните културни кръгове в Квебек, Монреал, където Йово Панчев непосредствено преди този период, завършва културни изследвания. Така проектът Даухаус се яви като радикален опит (без да е спекулативно-сензационен) за създаване на независима младежка културна среда в България, съобразена с глобалното културно пространство, но достатъчно релефно-независима както от Макдоналдс, така и от българската клаустрофобия. От доста време никой не поставя въпроса за пост-колониалното измерение на българската културна ситуация, което без да е преодоляно преминава в нови зависимости! Това бе направено от няколко десетки артисти или просто ангажирани на възраст 25-30 години. За България в настоящето това е много! Но както споменах по контекстуални причини това не се разбира.

Кой у нас се интересува от независимото културно съзнание, в страната, в която от Пишурката до днес изкуството се бърка с Просвещение и задкулисна символна власт?

При цялата пъстрота от настроения, автори и изразни средства (от живопис до перформанс и мултимедия) в тези представителни за най-младото изкуство извадки има нещо общо. На първо място като нагласа и себе-поставяне в обществото при тях продължава тенденцията за задълбочаване на суб-културния елемент и сепариране на територията за изявяване. Несъществуващата вече галерия „Пистолет“ (куратор Леда Екимова), която е близка до „Даухаус“, както и откритата през април т. г. галерия „Пластилин“ (стопанисвана от 3 млади дизайнерки) имат ограничена публика – фигурата на ценителя отсъства, кръгът е малък, на вернисажите присъстват почти и само колеги, и гаджета връстници. На този фон публиката и претенцията за публичност на Клуба на (вечно) младия художник от периода 1989–92 изглеждат като грандиозни митинги. В настоящето го няма социалния протест и гневната амбиция на художниците от галерия „XXL“ от края на 90-те, тяхната закана „да нарчат батковците“. Артистите от проектите на „Даухаус“ нямат соци-

Клуб Дупката – хепънинг от проекта Art in Nylon era

ална претенция, те са фокусирани вътрешно – работя за себе си, ако има публика, да започва. Това не означава, че отсъства социално тематизиране, но то по правило е иронично, неглижирано и насочено против себе си. Има една подчертана „несериозност“ – формата и посланието могат да минат на втори план при положение, че най-важен е разговорът със себе си.

При все че има произведения, които бихме могли да определим като ангажирани, например: нео-натуралистичната живопис на Виолета Танова или многобройните, изпълнени с лекота нео-дада заемки на Викенти Комитски – автор, на когото симпатизирам особено – във всичко това има нещо, което от теорията бе наречено „нон спектакуларност“ – не-показност. Разбира се образите остават, но те не са заредени нито със свръх-смисъл, нито се опитват да постигнат свръх-форма. В тази линия на поведение за изкуството остава да е единствено процес и практика, в никакъв случай комерсиална дейност. Това се отнася както за живописиста на Антония Гюрковска, Иглика Коджакова и дори Зара Александрова, така и за обектите – детски играчки на Нева Балникова, за историко-институционалната ирония на Продан Марков.

Бих определил характера на този тип изразяване като „нова маргиналност“, която не е инфантилна, и е извикана от маргиналността на културната ситуация. Колкото – толкова. Художниците от „Даухаус“ произнасят отрицателна рецензия за предходните две неоконцептуални поколения и дори за онези техни връстници, които се опитват да показват на по-лъскави места, отърквайки се в измисления български истеблишмънт на средна възраст. Това не е нито героичен авангард, нито нахъсана ангажираност, още по-малко претенциозно-суетно соптемпроагу. Смисълът е намерен, в отхвърляне на смисъла, чрез изоставяне на из-кусното, и подиграване на комерсиално-потребителската функция. Тази условно казано нова маргиналност е завръщане на изкуството към себе си.

Прави го безкористно!

Руен РУЕНОВ

„НАЦИОНАЛНИ НАГРАДИ АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ 2008 ЗА ЖИВОПИС, СКУЛПТУРА И ГРАФИКА“

В продължение на шест месеца от началото на тази година на територията на страната се проведе поредица от представителни регионални изложби. В миналия брой на ИнфоСБХ публикувахме имената на наградените от регионалните кръгове на конкурса във Велико Търново, Пловдив, Плевен, Бургас и София.

На 6 юни 2008 г. в ГХГ – ул. „Любен Каравелов“ 1 във Варна се откри шестата регионална изложба-конкурс. За участие бяха допуснати 83 творби на 53 художници от регионите на Варна, Добрич, Търговище, Шумен, Силистра, Велико Търново и Разград. **Жури в състав:** председател проф. Андрей Даниел и членове – Володя Кенарев, Ванко Урумов, Пламена Рачева и Искра Траянова определи следните награди и номинации:

Наградени автори: живопис – Георги Йорданов, за „Заедно“; скулптура – Рая Георгиева, за „Шепот I“; графика – Димитър Кулев, за „Интериор“.

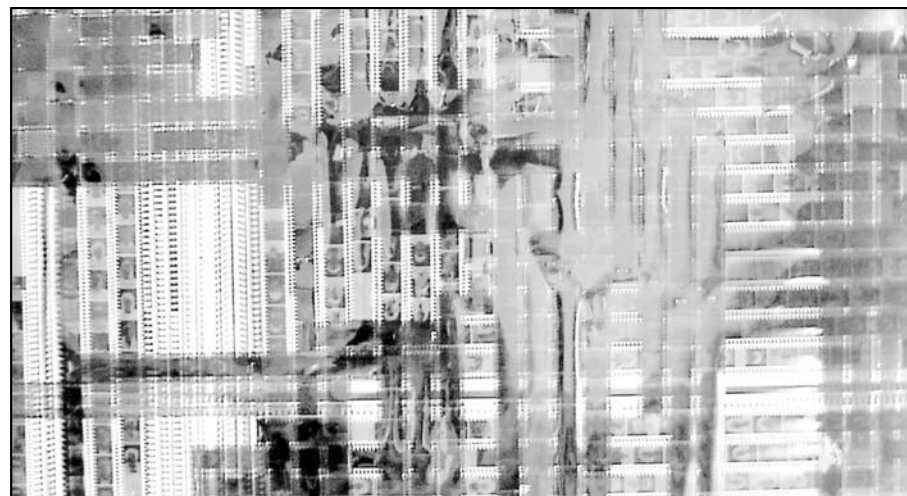
Номинарани автори: живопис – Дария Василянска, Васил Василев, Димитър Чолаков, Лора Маринова, Стефан Чурчулиев, Светлана Косева, Юлиана Хичева; скулптура – Пламен Аврамов, Веселин Костадинов; графика – Мария Чакърлова, Валери Чакалов, Пламена Рачева

Изложба на Кирил Апостолов в Лом

Кирил Апостолов неусетно навърши 50 години. Обществените му ангажменти, активната преподавателска работа с учениците не му попречи да организира юбилейната си изложба по такъв начин, че да представи сбито и стегнато най-новите тенденции в своето творчество.

Художникът работи главно в областта на кавалетната картина и на пластичния „обект“, като преминаването от живопис към други визуални форми при него напоследък се извърши плавно и някак съвсем естествено. В изложените творби той демонстрира широк диапазон от образни и пластични решения, показвайки единство в разнообразието. Авторът представи картини, изпълнени с маслени бои, колажи, смесена техника. Чувството за експресивните и естетически възможности на цвета, култивирането на традиционните стойности на тоналната живопис вървят ръка за ръка със сложната обработка на фактурата, с прилагането на пясък, с различни видове подложки. Представянето беше допълнено от акварели и темперни. С фин усет и завидна пластична култура Кирил Апостолов демонстрира в някои творби своеобразна „антиестетика“ – разкриваща процеса на елиминиране, на преодоляване на трафаретните конвенции на „еднолинейната“ естетика на картината в името на изявата на духовното начало, на по-дълбоките пластове на директните пластични внушения. Архитектоничната структура на композиционното изграждане, живописно-пластически нюансираната, а не декоративната орнаментика убедително спомагат за достигането на тези цели.

От картината Кирил Апостолов логично преминава към обекта, към инсталацията. Много интересни са неговите „контррелефи“, напомнящи някогашните творби на Татлин с експресивността на грубия материал, със знаковостта на онова, което в историята на изкуството на 20 в. се нарича *objet trouvé*?. Художникът използва филмови ленти, капачки от кока-кола, телефонни карти, грамофонни плочи. Понякога постига ефектите на „оп-арта“. Магията на превръщането на „нехудожествените“ материали в художествени е едно от несъмнените достижения на най-новите му творби.

Кирил Апостолов, детайл

Изложба на Роберто Андреев в Русе

Роберто Андреев е един от известните наши графици, като светоусещане и художническа чувствителност, напомнящ онези „визионери“ в историята на изкуството, които осъществяват образно-пластичния си свят, черпейки ресурси от сънищата, от фантазмите, от неизбродимите пластове на подсъзнанието. В този смисъл той остана верен на онези предпочитания, които заяви още с първите си творби.

Художникът представя графики, рисунки, произведения в областта на приложната графика. Съчетава академичния тип рисунка с хиперболата, с поетичните инвенции и видения. Роберто Андреев създава особен, свой собствени тип графични знаци, използвайки неограничените възможности на човешката фигура (голото тяло), разработвайки детайлно, в различни ракурси и състояния фигурите на животни, използвайки богат растителен и предметен реквизит. В графичните си листове и рисунки той разгръща метаморфозите и превъплъщенията на тази своеобразна „лексика“ в един свят, в който властват визуални „закони“ твърде различни от онзи, сред който ежедневно пребиваваме, общуваме, живеем и осъществяваме обичайните си занимания.

Образността в творбите на Роберто Андреев се осъществява на базата на фигуративното начало. Много силни обаче са пластичните прийоми на съчетание и на взаимодействието между точна и ясна рисунка и непосредственото въздействие на автономни, „непредметни“ петна, форми и линии, които усложняват визуалната структура на творбата и създават необходимия асоциативен потенциал за нейното възприемане. Символиката, метафората, алегорията, притчата са онези образни похвати и средства, които определят проекциите на креативното въображение на автора. Те се „изливат“ пряко и непосредствено в творбите, оставяйки зрителя в зоната на „тъмното“ и загадъчното.

Чавдар ПОПОВ

ДИМИТЪР АВРАМОВ (1929–2008)

На 1 май 2008 Димитър Аврамов си отиде от този свят. С него в... си отиде и нещо от нашия свят, чието културно пространство той бе заселил с блестящи есета, студии, изследвания и книги за художници, поети, литератори, музиканти...

Димитър Аврамов бе критик, анализатор, интерпретатор и преподавател на изкуството. Поколения, четящи българи навлязоха в естетиката на модерното изкуство, във времето на прехода към новото, в проблемите на родното изкуство, в света на Майстора, Вера Недкова, Кирил Цонев, Кирил Петров, Петър Дочев, Димитър Яранов и пр. и пр., чрез неговите трудове. През 90-те години на 20 век., той активно участваше в стимулирането на най-новите тенденции в нашето изкуство. Вероятно поколения български художници и интелектуалци са изпитвали съзнателно или неволно влияние от този блестящ ум и принципен общественик. В почивките си Д. Аврамов правеше карикатури и шаржове. Радой Ралин по този повод го определя като „ренесансова натура, блясвала в много духовни насоки“. И действително Митко Аврамов, както го наричаха приятелите му, не се чувстваше уютно, ако е ограничен в действията си. Пред него изникваха все нови и нови проблеми и задачи. Само времето не му достигаше – докато се съедини с безкрайността му.

Димитър ГРОЗДАНОВ

Тодор Станилов (1934–2008)
Йохан Веляотс (1940–2008)